

Egy úri szabó és kétszer száz tű hossza

Hubert Éva: Édesapánk hányattatásai 1934-ben és 1944/45-ben (7. rész)

Amiről írni akarok, édesapánk története, aki világeletemben grafomániás volt, és írásainak töredéke ma is a tulajdonomban van. A történet főleg naplórészleteiből áll össze.

Édesapánk, Huber (későbbi névmódosítással: Hubert) Mihály (1909–1972) Szenttamáson született, a családja később Zentára költözött, és itt ismerkedett meg majdani feleségével, Nagy Matilddal, az édesanyánkkal. 1934-ben, úri szabó lévén, zágrábi jó munka reményében gyalog indult el Zentáról Zágrábba...

1937. június 27., szerda

(Már fél 4-kor indultak, Duka tovább morgott, emlegette a zágrábi elváltást.) Erős menetelés után értünk be Velika Goricára, ahol megtaláltuk Zsigát, aki várt bennünket. (...) Most már hárman meneteltünk tovább, és reggeli hűvösön értünk a Zágrábtól 6 km-re levő malomhoz. Ekkor 7 óra volt. Továbbindulva az utolsó erődöt, Sveta Klara falucskát vettük be, és kenyeres reggeli után indultunk tovább. Itt érdekes csalódásban volt részünk: a kilométeroszlop, mely 1-et mutatott, elfogyott, de Zágrábnak hült helye. Ellenben jött egy másik tábla, amelyen 3,5 km állt. Ezt is megtéve újabb karós tábla jött, amelyen 4,9 km díszelgett. Már dühösekké váltunk, amikor nagy megkönnyebbülésünkre megpillantottuk a Szávát. A hídnál örökös csendőrnél érdeklődtünk, hol lehet szabadon fürödni. Leérve a mondott helyre iszonyú mosakodást, fürdést rendeztünk a Szávában. Így felfrissülve, a hídon áttérve végre 11 óra után, 15 napi meneteléssel elfoglaltuk Zágráb előreszét. Dél is elmúlt, mire a város szívéhez közeledtünk.

Sorban találkoztam zentaiakkal. Az első Lackó Mihály, aki elment mellettem, de nem ismert rám, utána Dudás szabó, majd egyszerre hallom a járda széléről: „Szervusz, Miska!” Odapillantva meglátom a zentai Kalmár Ferit, aki szíves útmutatással szolgált Baráthék lakása felé. Baráthékhoz egy óra felé értünk, és a legszívélyesebb vendéglátásban részesültünk. Ebédet is kaptunk. Itt hagyva hátizsákjainkat (mert itt is alhattunk) délután Karcsi kalauzolásával jártuk be a város nevezetességeit. Feljegyzésre méltó a Kastner és Öhler cég nagy áruháza, mely háromemeletes palotában van körben elhelyezve. Vételkényszer nélkül bejárhatja az ember, és lift szállítja fel a felső emeletre. Egyszóval nagyon megnyerő, pompás üzlet, ahol mindent vehet az ember a szolgálatára álló 250 fős kiszolgáló személyzettől. Megnéztük a királyi kastélyt is, amely egy Tuškanac nevű liget magaslatán áll. *(Közben jött egy zápor, pihentek fedett helyen, majd megnézték néhány Meštrović-művet, és a postán felvette az egyetlen lapot, melyért 1 dinár portót kellett fizetnie. Nagyon bántotta, hogy Matild csak egy lapot írt, s nem levelet.)* A postáról hazamentünk, és elbeszélgettünk a zentai kolónia számos tagjával, úgy mint Kalmár Józsiával és nejevel, Győri Imre szabóval, egy sofőrrel, Baráth Bözsikével és ideáljával, meg az egész családdal a munkalehetőségekről. Késő estig beszélgettünk, majd megvacsorázva 11-kor tértünk nyugovóra. Délután megtudtam, hogy Duka tovább jön velünk, és megmondtam Zsigának ennek a hátrányait, de Zsiga – úgy látszik, megváltoztatta a nézeteit – akarja Dukát a további útra. (E napi túra 24,400 km, összesen 548,650 km, ehhez zágrábi 32 km, ez mindösszesen 580,650 km. A napi átlagos út 15 napig 38,710 km.)

(Folytatjuk)